

de sidste tre vedrøre Spørgsmaalet om Reformen paa Næringslivets og Opdragelsens Omraade. Det ærede Medlem udtalte selv, at Dagsordenen ikke indeholdt andet, end hvad vi have udtrykt i Flertallets Indstilling. Vor Betænkning lyder netop saaledes foruden det, at vi have Haab om, at det Grundlag, vi her give, maa berede Vejen. Thi jeg tror ikke, det ærede Medlem kan nægte, at det vil berede Vejen for en fortsat Udvikling af Lovgivningen derude. Men det tilføjes i Betænkningen, at „der vil paahvile ogsaa Regeringen, et stort Ansvar og en paatrængende Pligt til gennem sin Autoritet og sine Embedsmænd at søge at hæve Befolkningen og ved sit Initiativ at paaskynde de højst paatrængende Reformen, som den vestindiske Kommission har paavist Mulighed og Nødvendighed af.“ Og som paatrængende Reformen peger Udvalget først af alle paa Skoleforholdene, Ordningen af Syge- og Sundhedsplejen og Hospitalsvæsenet, derunder Jordemodervæsenet, Ophjælpning af Næringslivet saavel gennem fremskridende Nedsættelse af de tyngende indirekte Skatter som gennem Støtte for Handel, Skibsfart og Fiskeri og særligt for Jordbruget. Jeg ser ikke, at det ærede Medlem i sin Dagsorden forlanger mere, end hvad vi her have fremsat i Betænkningen fra Flertallets Side, og naar Rigsdagen slutter sig til de Forslag, som her ere fremsatte med de af Flertallet stillede Ændringer og uden Indsigelse mod Betænkningen, som den her foreligger, saa er dermed sagt til Regeringen det samme, som det ærede Medlem siger ved sin Dagsorden.

For øvrigt kunde det ærede Medlem jo have stillet Forslag om en Dagsorden, der omtalte de tre sidste Ting, vedrørende Reformen paa Næringslivets og Opdragelsens Omraade. Men det ærede Medlem har tillige taget ind i sin Dagsorden Spørgsmaalet om Skatternes Forandring og ikke alene indsat en Opfordring til Regeringen om at gaa frem i den Retning, som de ønske, og som Udvalgets Flertal til Dels ogsaa ønsker. Men det ærede Medlem forlanger, at man skal forkaste de foreliggende to Forslag, hvortil Dagsordenen er stillet som Ændringsforslag, skal forkaste dem, det vil sige, at hele Grundlaget skal tages væk, og hele denne Ordning, som man i dette Øjeblik imødeser, skulde man ved at vedtage denne af det ærede Medlem stillede Dagsorden kaste bort, og det hele skulde kastes atter ud i det blaa, saa at vi kunne begynde forfra paa at prøve at reformere Forholdene i

Vestindien. Jeg maa derfor paa det bestemtteste fraraade at vedtage denne Dagsorden med samtidig Forkastelse af de stillede Forslag.

Som sagt, Flertallet har udtrykkelig peget paa alle de Sager, som det ærede Medlem her omtaler og peger paa i sin Dagsorden. Det ærede Medlem har ganske vist givet os meget interessante Uddrag af Kommissionens Betænkning, men den kende vi jo alle sammen, den have vi alle sammen læst. Men naar det ærede Medlem nævner alt dette, mener jeg, at han snarere har nævnt for lidt, da der jo er mange flere Forslag i Kommissionens Betænkning, som ubetinget trænge til Fremme gennem Regeringens Initiativ, hvilke Forslag jeg er overbevist om, at Regeringen, naar først dette Grundlag er vedtaget for en Ordning af Forholdet mellem Moderlandet og Kolonierne og Myndighederne derude, vil tage fat paa. I alle Tilfælde staaer det jo Rigsdagen frit for hvert Aar at paakalde disse Love og Foranstaltninger til Fremme af det aandelige og sociale Liv derude. Der er ikke afskaaret det allermindste ved at forkaste den Dagsorden, det vil gaa lige hurtigt og sikkert, hvis Rigsdagen vedblivende har den samme Interesse for disse Forhold, som det ærede Medlem lægger for Dagen.

Jeg vil tilføje, at det vilde være højst interessant, om det ærede Medlem og hans Parti hvert Aar vilde komme frem og paakalde de Reformen, som formentlig kunne gennemføres. Thi det kan dog ikke være det ærede Medlems Mening, at vi straks i en Samling skulde kunne vedtage alle de Love, som ville være nødvendige i Kraft af denne Dagsorden foruden de andre Ting, som staa i Kommissionens Betænkning. Men jeg vil tilføje, at hvis det Parti, det ærede Medlem repræsenterer, vil være lige saa offervilligt, som det ærede Medlem synes at være, haaber jeg, at Regeringen og det øvrige Ting ogsaa ville være lige saa offervillige. Jeg nævnede i Formiddags et Forslag fra en indfødt derovre om, at Staten skulde træde hjælpende til overfor Landbruget og de andre Erhvervsgrøene, og at man kunde komme vidt ved Hjælp af et Laan paa 8 Millioner Kr. til at begynde med.

Den stillede Dagsorden udtaler dels Ønsker med Hensyn til Erhvervslivet og dels med Hensyn til en Forandring i Skatten, men samtidig opfordrer den til at forkaste de Forslag, som der er stillet Ændringsforslag til. Men det maa jeg paa det bestemtteste fraraade. Thi for det